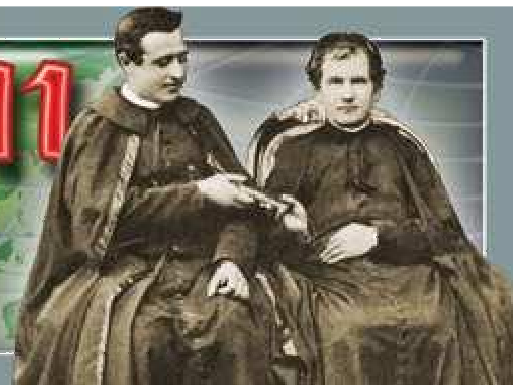
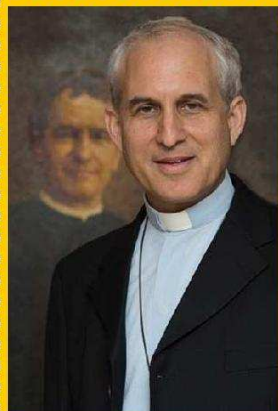

CAGLIERO 11

Bản tin Sinh đông Truyền giáo

Ấn bản của Ủy ban Truyền giáo dành cho các Cộng thể Sa-lê-diêng và quý Bằng hữu

Anh em và quý bằng hữu thân mến,

Tháng Sáu vừa qua, ĐTC Phan-xi-cô đã viếng thăm trụ sở của Chương trình Lương thực thế giới tại Rome. Trong bài diễn văn, ngài đã nói: “Tôi mong ước rằng cuộc chiến xóa nạn đói khát của những người anh chị em chúng ta, với những người anh chị em chúng ta, sẽ tiếp tục thôi thúc chúng ta không chỉ là thêm lo lắng nhưng còn là luôn khát khao để tìm ra những giải pháp sáng tạo để thay đổi và biến đổi.” Chúng ta có thể nói với ĐTC rằng: đây chính là những gì người Cha thân yêu của chúng con đã luôn mong muốn, luôn canh cánh và khao khát trong lòng. Và đây là những gì mà người cha ấy đã dạy chúng con: “Đâu rồi những người Sa-lê-diêng?” - Don Bosco viết trong Lá thư từ Rome (1884). Khởi đi từ lời mời gọi của ĐTC Phan-xi-cô: các tu sĩ hãy “đánh thức thế giới”, chúng ta cũng phải tự hỏi: “Tại sao những người Sa-lê-diêng vẫn còn đang ngủ mê?” Chính vì đôi lúc ngủ mê, chúng ta không thể khao khát, ước ao. Tự khởi đầu, mỗi ơn gọi Truyền giáo Sa-lê-diêng luôn luôn là khả năng để giữ mình tỉnh thức trước những thách đố to lớn của sứ mệnh để dám ước mơ. Phải chăng anh chị em vẫn đang tỉnh thức, đang yêu thích ước ao, khát khao một điều gì đó? Sứ mệnh *ad gentes, ad exteros, ad vitam gõ cửa tâm hồn ta bất cứ lúc nào. Đừng ngủ mê! Hãy tiếp tục ước ao!*

G. Basañes
Cha, Guillermo Basañes SDB
 Tổng-cố vấn Truyền giáo.

Phục vụ thiện nguyện – Công trình của Lòng Thương Xót

“Lòng Thương Xót này, vào những ngày đầu của Hội Thánh, là chứng tá của nhiều người nam nữ ở mọi lứa tuổi và điều kiện. Sự hiện diện đáng kể và tăng dần của những người nữ trong thế giới truyền giáo, làm việc bên cạnh các nam cộng sự của họ, là một dấu chứng rõ ràng của tình mẫu tử nơi Thiên Chúa. Những người nữ tu sĩ và giáo dân ngày nay, thậm chí là với cả gia đình đang thực hiện ơn gọi truyền giáo của họ theo nhiều hình thức khác nhau: từ rao giảng Phúc Âm cho đến phục vụ bác ái. Cùng với công cuộc phúc âm hóa mang tính Bí tích của các nhà truyền giáo, các chị em cùng nhiều gia đình thường am hiểu hơn những vấn đề của người dân và họ biết làm sao để giải quyết chúng theo cách thức sáng tạo thích hợp, đúng thời điểm trong việc chăm lo cho đời sống, với một sự tập trung mạnh mẽ vào con người hơn là vào cơ cấu, và bởi việc phân định rõ giữa các nguồn lực thiêng liêng và nhân bản hướng đến việc xây dựng các mối tương quan tốt đẹp, hài hòa, an lành, bền chặt, trao đổi, cộng tác và huynh đệ, cả giữa các cá nhân với nhau hay trong đời sống xã hội và văn hóa, đặc biệt là qua việc chăm sóc cho người nghèo.”

ĐTC Phan-xi-cô

Sứ điệp cho Ngày Truyền giáo 2016

TRUYỀN GIÁO NGHĨA LÀ GIEO GIỐNG

Achuar là dân tộc bản địa ở vùng giáp ranh giữa Peru và Ecuador, thuộc nhóm Jivaroana, như những sắc dân Shuar, Shiwiar, Awajunt và Wampis. Họ sinh sống trên những lưu vực sông Pastaza và Huasaga. Từ Achuar bắt nguồn từ tên của một loài cọ khổng lồ trong vùng ấy; các thổ dân ở đây giải nghĩa từ đó là “chàng trai đầm lầy”. Trong bức ảnh là Cha Luigi Bolla, một Sa-lê-diêng đã bắt đầu hành trình truyền giáo của mình ở tuổi 50, được gọi hứng từ chính niềm đam mê loan báo Lời Chúa. Tôi mang lời Chúa đến với bốn bộ lạc: Sharpa, Kadozi, Shawi và Awajun. Ngài đến thăm các bộ lạc trên mỗi năm một lần và ở lại với họ khoảng chừng 3 đến 4 tuần. Tôi thường đi trên một chiếc thuyền được gọi là “phạch – phạch”, dựa theo âm thanh mà nó phát ra khi di chuyển.

Nhà truyền giáo ở đây ngày ngày đi sâu vào rừng, mang Lời Chúa đến cho mọi người, cử hành Thánh Lễ, các Bí tích, đọc Phúc Âm và lần hạt. Nhà truyền giáo dạy giáo lý và chơi đá bóng với trẻ em. Khi đến mỗi bộ lạc, nhà truyền giáo sẽ được uống một thứ nước gọi là “masato” được làm từ củ sắn mì bởi những người phụ nữ và ở mỗi bộ lạc, chúng có vị khác nhau. Trong các gia đình bản xứ, nhiệm vụ của người đàn ông và phụ nữ được xác định rõ ràng và hoàn toàn khác nhau. Người dân ở đây chủ yếu trồng củ sắn mì, lúa và ngô. Những người đến thăm các nhà truyền giáo ở giữa vùng đất nông nghiệp này tự hỏi rằng các nhà truyền giáo đã kín múc từ đâu nguồn sức thiêng để loan báo Tin Mừng trong những nơi như vậy. Trong những lúc đi ca-nô suốt 6 hay 7 giờ liền, tôi lần hạt hoặc chuỗi Lòng Thương Xót và chính việc đó mang lại cho tôi sức mạnh. Không kết hiệp với Thiên Chúa, tôi chẳng làm được gì. Vì thế, cầu nguyện, cầu nguyện và cầu nguyện liên li là điều thiết yếu cho mỗi nhà truyền giáo. Trong những chuyến đi của mình, tôi cũng đọc sách và luôn ghi khắc rằng một nhà truyền giáo thì phải gieo. Đức Giê-su không bao giờ thất tín. Ngài luôn biết làm thế nào để dẫn dắt chúng tôi ra khỏi những vấn đề nan giải nhất.

Cha Joseph Kamsa

Người Ba Lan, truyền giáo tại Peru

Chứng tá thánh thiện truyền giáo Sa-lê-diêng

Cha. Pierluigi Camerani SDB, Tổng thành viên điều tra phong thánh

Venerable Laura Meozzi (1874-1951), dòng Con Cái Mẹ Phù Hộ Các Giáo Hữu, một nhà truyền giáo ở Ba Lan, đã từng viết: “Hãy tín thác hoàn toàn vào Thiên Chúa và lòng Thương Xót vô biên của Ngài, từ bỏ chính mình với lòng tín thác con thảo và yêu Ngài không chút e ngại. Hãy dâng Ngài tất cả những thử thách dù nhỏ nhất trong từng ngày sống, và trong từng khoảnh khắc cuộc đời, hãy luôn nỗ lực để tay con luôn đầy những bông hoa mà rắc chúng trên những gai nhọn con gặp phải.”

Ý TRUYỀN GIÁO SA-LÊ-DIÊNG

Nguyện xin cho các nhóm truyền giáo và việc phục vụ thiện nguyện truyền giáo được tiếp tục phát triển trong mỗi Tỉnh dòng vùng Đông Á

Trong tất cả các Tỉnh dòng vùng Đông Á – Úc, nền văn hóa của các nhóm truyền giáo đang dần được lớn lên. Việc phục vụ thiện nguyện truyền giáo, được thiết lập từ suốt 20 năm qua, cũng đã được kiện cường. Chúng ta hãy cầu nguyện cho sự tăng triển của tinh thần truyền giáo qua các nhóm trẻ và việc phục vụ thiện nguyện truyền giáo.

